

Předběžné otázky

- 1) Platí výhrady učiněné smluvními stranami při ratifikaci ÚPSD⁽¹⁾ podle čl. 55 odst. 1 písm. a) ÚPSD – konkrétně výhrada, kterou při uložení ratifikační listiny učinila Spolková republika Německo v písmeni a), podle které není vázána článkem 54 ÚPSD, „jestliže činy, na které se vztahuje rozsudek vynesený v zahraničí, byly spáchány zcela nebo částečně na jejím území [...]“ – i po začlenění schengenského *acquis* do právního rámce Unie prostřednictvím Schengenského protokolu k Amsterodamské smlouvě ze dne 2. října 1997, který byl zachován v platnosti prostřednictvím Schengenského protokolu k Lisabonské smlouvě; jedná se v případě těchto výjimek o přiměřená omezení článku 50 Listiny⁽²⁾ ve smyslu čl. 52 odst. 1 Listiny?
- 2) V případě, že tomu tak není:

Je třeba zákaz dvojího trestu respektive dvojího stíhání obsažený v článku 54 ÚPSD a článku 50 Listiny vykládat v tom smyslu, že trestnímu stíhání osoby obviněné v jednom členském státě – v projednávané věci ve Spolkové republice Německo – brání skutečnost, že trestní stíhání této osoby v jiném členském státě – v projednávané věci v Polské republice – bylo státním zástupcem – aniž byly uloženy sankce za spáchaný čin a aniž bylo vedeno důkladné vyšetřování – ze skutkových důvodů zastaveno pro nedostatečně prokázané podezření ze spáchaní trestného činu a toto řízení lze obnovit pouze tehdy, pokud vyjdou najevo podstatné okolnosti, jež dříve nebyly známy, přičemž takové nové okolnosti v projednávané věci neexistují?

⁽¹⁾ Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích; Úř. věst. 2000, L 239, s. 19.

⁽²⁾ Listina základních práv Evropské unie; Úř. věst. 2014, C 326, s. 391.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná cour d'appel de Bruxelles (Belgie) dne 10. listopadu 2014 – RG (*) v. SF (*)

(Věc C-498/14)

(2015/C 016/29)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobce: RG (*)

Žalobkyně: SF (*)

Předběžná otázka

Může být čl. 11 odst. 7 až 8 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000⁽¹⁾ (tzv. nařízení Brusel IIa) vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát

- v situacích souvisejících s únosy dítěte rodičem upřednostnil u řízení stanoveného těmito ustanoveními soudní specializaci, a to i tehdy, bylo-li již před některým soudem zahájeno řízení ve věci rodičovské zodpovědnosti vůči dítěti?
- odebral soudu, u něhož bylo zahájeno řízení ve věci rodičovské zodpovědnosti vůči dítěti, příslušnost k rozhodnutí o péči o dítě, přestože je na základě mezinárodního i vnitrostátního práva příslušný k rozhodování o otázkách rodičovské zodpovědnosti vůči dítěti?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 338, s. 1.

(*) Údaje vymazané nebo nahrazené v rámci zajištění ochrany osobních dat a/nebo důvěrné povahy.